Nadal: 2 de gener

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,19-28): Aquest és el testimoniatge de Joan, quan els jueus des de Jerusalem enviaren a ell sacerdots i levites perquè l'interroguessin: «¿Tu, qui ets?». I ell confessà i no negà, i confessà: «Jo no soc el Crist» (...), enmig de vosaltres està aquell que vosaltres no coneixeu, el qui ha de venir després de mi, del qual jo no soc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia» (...).

Betlem: "Déu s'inclina"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Joan Baptista s'inclina davant Déu. És exactament el que fa el Redemptor: Déu resideix dalt de tot, però s'inclinà cap avall... El Creador de l'univers és molt lluny de nosaltres: això sembla inicialment. Després, però, ve l'experiència sorprenent: mira cap avall. Aquest mirar cap avall és un obrar: em transforma a mi i al món.

"Déu s'inclina": aquesta és una paraula profètica que a la nit de Betlem ha assolit un sentit completament nou. L'inclinar-se de Déu ha assumit un realisme inaudit i abans inimaginable. Ell s'inclina: ve cap avall com un nen, àdhuc fins la misèria de l'establia, símbol de tota necessitat. El Creador que té tot a les seves mans, del qual tots nosaltres depenem, esdevé petit i necessitat de l'amor humà. Déu és a l'establia!

—Res pot ser més sublim, més gran, que l'amor que s'inclina d'aquesta manera. La grandesa de Déu es fa visible quan s'obren els ulls del cor davant l'establia de Betlem.